

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

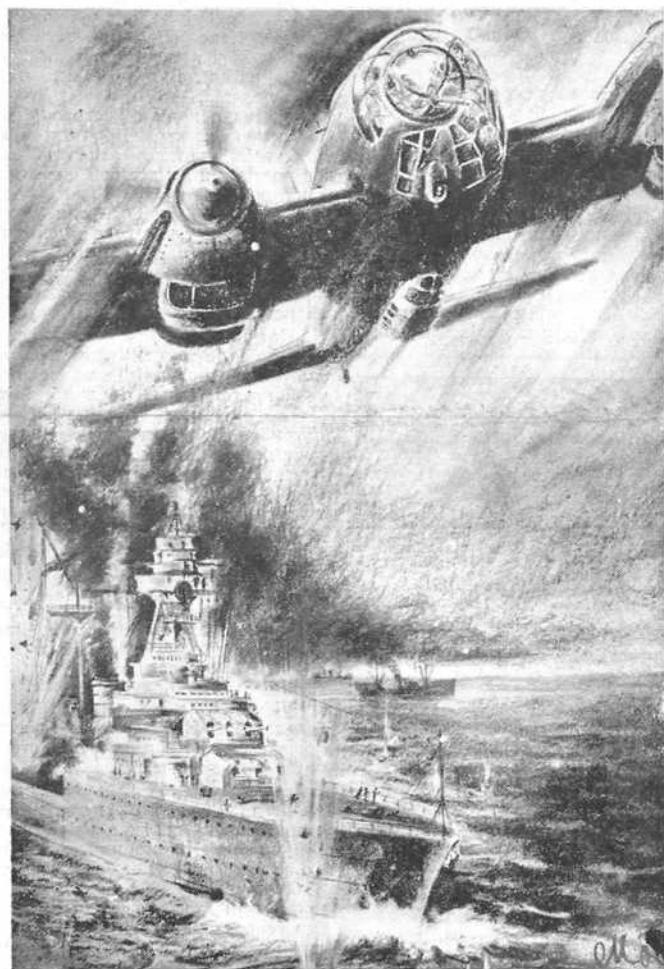
ДНЕВНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: КНЕГИЊЕ ОЛГЕ 21

ПРИМЕРАК 1 ДИНАР

Напад немачких бомбардера на енглеску ескадру пред Бејрутом

Једна тешка крстарица погођена бомбом ПОДМОРНИЦЕ У СЕВЕРНОМ АТЛАНТИКУ ПОТОПИЛЕ 5 ЕНГЛЕСКИХ БРОДОВА СА 29 ХИЉАДА ТОНА

НАПАД НЕМАЧКОГ БОМБАРДЕРА НА ЕНГЛЕСКУ КРСТАРИЦУ
(Фотоархив „О. Н.“)

Берлин, 15 јуна (ДНБ)

Врховна команда оружаних сила саопштава:

Подморнице су у Северном Атлантику потопиле 4 непријатељска трговачка брода и 1 тенк-брод са укупно 29.000 тона.

Ваздухопловство је успешно бомбардовало лукча постројења и фабрике за наоружање у Јужној и Југоисточној Енглеској.

Све нови штрајкови у фабрикама за израду ратног материјала

Њујорк, 15 јуна (ДНБ)

„Јунајтед Прес“ јавља из Фајривера (с. д. Масачусетс) да према једној вести организације челичних радника две трећине од 2.400 радника „Америкен Трид Ко“ ступили су у штрајк. Целокупне поруџбине фабрике која је израђивала материјал потребан за наоружање према томе су обустављене.

У одбраненој акцији против непријатељских авиона, који су покушали да продру у окупирани обласни дошло је у више мањих до борби у ваздуху, којом приликом је обoren један авион типа „Бристол Бленхејм“.

У Северној Африци делатност артиљерије и извиђачких одреда код Тобрука. Лаки немачки и италијански борбени авиони поново су са добрым дејством извршили напад на лукча постројења и утврђења Тобрука. Они су на једном британском аеродрому бомбама и палбом из авиона уништили више авиона на земљи. Један британски ловачки апарат и три борбена авиона оборена су у борбама у ваздуху и противавионском артиљеријом.

У простору Средоземног Мора једна формација немачких борбених авиона извршила је 13 јуна успешан напад на војна постројења и једно индустријско постројење на острву Кипар.

Немачки борбени авioni дошли су у додир у области Бејрута са

једном британском поморском формацијом, и једној тешкој крстарици задали су пун погодак бомбом. Прошле ноћи непријатељ је са слатином

снагама на неколико места Западне Немачке бацио разорне бомбе, које су, међутим, нанеле незнатне штете.

Италијанско ваздухопловство бомбардовало Александрију Велики пожари у бомбарданом Тобруку

Рим, 15 јуна (ДНБ)

Главни стан италијанских оружаних снага саопштава:

У ноћи између 13 и 14 јуна италијанско ваздухопловство бомбардовало је поморску базу Александрију. У Северној Африци формације немачких и италијанских ваздухопловних снага поново су бомбардовале утврђење Тобрука. Изазвани су велики пожари. Над Тобруком су оборена два авиона типа Харикен. Непријатељ је извршио напад из ваздуха на Бенгази и на друга места Киренаике. Немачки ловци оборили су два енглеска авиона. Италијанска противавионска артиљерија оборила је један други авion. Пилот је заробљен.

У области Јегејског Мора енгле-

ски авиони бацили су бомбе на острво Родос.

У Источној Африци, 10 јуна у веће, одбили смо један непријатељски напад на реци Баро (Гала и Сидамо). Рђаво време и веома рђаво стање друмова спречавају наше и непријатељско кретање. У области Гондара ограничена делатност непријатељске артиљерије, коју туче наша артиљерија.

У Средоземном Мору једна италијанска подморница оборила је један хидроавион „Сан Дерленд“.

Како се сад сазнаје, у борбама око Крите, подморница под командом капетана корвете Густава Лователи извршила је напад на једну непријатељску поморску формацију и са два торпеда потопила један разарац.

Велики успеси италијанског ваздухопловства у првој години рата

Рим, 15 јуна (ДНБ)

Целокупна недељна штампа под крупним насловима доноси извештаје о делатности италијанског ваздухопловства у току прве године ступања Италије у рат. Италијанско ваздухопловство извршило је до данас 33.000 операција. При том је обично у акцији укупно 70.000 авиона, који су укупно постигли 153.000 часова летења. Бачено је 400.000 бомби и 98 торпеда. У току операција италијанског ваздухопловства противнику су панети једног губитци: у борби је оборено 920 авиона, длањих 400 вероватно оборено, 250 је уништено на земљи и 160 авараца потпутивато уништено.

Торпедни авиони потопили су пет крстарица, три разараца; четиријест борбодрона, три борбод-цистерне, а погодили су три бојна брода, четири борбод-матице

(носача авиона), десет крстарица, три разараца, три брода. Борбени авиони за обрушавање потопили су бомбама: три крстарице, један разарац, четири подморнице, седамнаест борбодра и један борбод-цистерну; постигли су погодке против 26 борбодра, шеснаест борбод-матица, 43 крстарице, седамнаест разараца, пет подморница, 90 борбодра, један борбод-цистерну и три брода чији се тим није могао тачно утврдити.

Транспортни авиони италијанског ваздухопловства забележили су 43.000 чланица летећа при чему су превазили 11 милиона километара и пренели 95.000 војника и путника, као и 9 милиона килограма ратног материјала, животних најамница, поштанских пошиљака и осталих предмета.

НЕМАЧКИ ЛОВАЦ — МЕСЕРШМИТ 110, НА ПУСТИЊСКОМ АЕРОДРОМУ
(Фотоархив „О. Н.“)

ПОБЕДА ГЕНИЈА ГОДИШЊИЦА ПАДА ПАРИЗА

Од нашег сталног војног сарадника

На једном тенку се може нафарбати знак црвеног крста или тиме се борба кода неће претворити у санитетска. Генерал Симоновић је наредио да се у новинама објави вест да је Београд незаштићено варош али није евакуисао штабове ни трупе, а није покувао ни противавионске батерије; направљено је од Београда тенк с црвеним крстом.

Французи су поступили паметније: ослободили су своју престоницу војске и свега што помаже војску, прогласили варош да је незаштићено место и без борбе предали Париз Немцима. То није кукачук као што није љушташко изложити стотине хиљада људи и жена страхотама безнадне, луде одбране.

Код нас је било друшчије: нама су наредили да се бијемо и да умиремо на праговима наших домова. А ево како је сам наредил да се излуци извршио: сада се он у Сирији, на прагу „јеврејског дома“ — Палестине, кобојани бори и тиме сведочи пред целим светом да је био јеврејски слуга.

Образбинти Париз било је немогућно, јер француски оружана сила није била јача од оне безоружане слабости — милиона избеглица који су закрчали све азумове; и уплашен живља и потучена војска била су обузети једном мишљај — трака према љуту значи спас. Спас појединца а не спас Француске, пошто се нико није надао у срећан преокрет ситуације на фронту.

Над Париза убио је остатак оптимизма. Предаје те вароши без борбе не би тако поразно деловала на Французе да није пропагандни апарат уверавао Француску и цео свет како ће се француска престоница бранити до последњег човека, како ће се свака кућа претворити у тврђаву. После тог хвалила се исувише је било тешко примити вест о капитулацији Париза. Та капитулација учинила је неминовном капитулацију Француске не само зато што је била изгубљена једна за одбрану подесна линија — обала Сене, него првенствено стога што без Париза није било могућан рат створен у Паризу. Без антифашистичког Париза франкофиска Француска послушала је глас инстинкта самоодржавања и напустила борбу.

Кад се на дан 17 јуна маршира Петен пред парошаду са речима: „Тужним срцем кажем вама, Француза, да борба треба да престане“, њега је сав народ савио, јер је у одлуци првог војника Републике видeo мушкиот.

Борба је била безнадна од момента кад је британски експедициони корпус, спасавајући голи живот, побегао из Денкерка и кад се видело да се преостале на континенту енглеске јединице спремају не за дочек појачања са острва него за укrcавање у Сен-Валери, Бресту и Сен-Назеру. Напуштење Француске, која је у Аргто изгубила две армије прву и седму, није била у стању да се противи немачкој лавини од 125 дивизија. Рено није смеео то да призна. Петен је то учинио и спасао Француску. Отколико је непотребне жртве, сачувао француску војску потпуно уништења а то значи да је избавио пет милиона људи од смрти или заробљеништва.

Кад је смртна опасност по државу пропала, сви који нису умели да ту опасност отклоне док су се у дну душе радовали примирју, почели су да тврде да капитулација није била потребна.

На дан капитулације француски главнокомандујући распорлао је да се 25 дивизија које су још биле способне за борбу а које су имале против себе пет пута јачији супарници. Фронти није било: десета армија била је отсечена у Бретањи, код Невера се налазила трећа армиска група без икакве везе са скоро унштешом четвртог армиског групом код Саоне; у Вогезима била је опколена друга армиска група, лишене мунције као и хране; у реду је била само алпска армија која се борила против Италијана али ту су биле свега четири дивизије.

Околопне јединице француске војске биле су уништене: у борбама против 7500 борних кола, колико је генерал Браухих бацио на фронт, биле су прегажене француске моторизоване трупе које су имале свега 2000 тенкова.

Француска није више имала оклопне пешчице, француско небо није више имала ниједног јата металних птица способног за борбу: ескадриле су биле десетковане. Француско ваздухопловство није имало више од четири стотине ловачких авиона и ни више од сто бомбардер-а, док су Немци распорлали на француском ратишту са 1500 ловачких машина и са 3500 бомбардерских.

Код таквог односа снага борба није била могућа. Али није само бројна и техничка надмоћност супарника чинила ситуацију неподношљивом: морал Немаца попео се на висину ликована, морал Француза пао је у понор клонуности. Није однос снага прouзорковao да је француска тактика немоћна против немачке тактике. Тактика ратних успомена из 1918 године била је старачки, беспомоћна против младалачке тактике нових ратних идеја.

Покушај генерала Вегана да на Соми, на новој борбеној линији, створи и нову тактику пропао је на најлошији начин: ни оружје, ни људи нису били капри да бију модерну битку. Оружје се не може модернизовати преконо, а ни људи се не могу моментално ослободити двадесетгодишњим погрешним војним васпитава и обуке. Наша војска је томе доказ: и после слома француског војног

система у Польској, а затим у самој Француској, наша план рата није добио искчу нову, макар и несавршену, експерименталну базу. Сачували смо у целости сме старији тактички идеје и организације које су већ биле прегажене немачким победама. Услед тога смо и претпели потпуну пораз, већи него Француска зато што је она имала пожртвованих официра који су својом крвљу, проливеном у безнадног отпору, донекле искушили свој грех пред отаџбином, док наш официрски кор, изузев малог броја хероја, није хтео својим животом да плати своје незнава.

Маршал Петен признао је пораз Француске. Њега су зато и позвали на власт да то призна, јер масонски властодржци Републике нису имали храбрости да кажу народу да су рат војске претворили у покољ бежећег стада. Цивили су гурнули војску у непотребан рат, цивили су тражили од војске немогући отпор, цивили су материјале војску да замоли Рајх за примерје. Војска је своју дужност испунила с мешкошом и смешом. Она није своју част окаљала, јер се борила којико је било могућно.

Француска војска показала се неспремном за свармени рат, али, и поред неспремности, и поред непопуларности рата, она се добро борила. Није срамота подлење бољем, Јачем, искусијем борцу.

Тад бољи, јачи, искусији борца — армије Рајха — извојевао је победу којој нема равне у историји човечанства. Није то само победа бројне надмоћности, материјалног премијумства, боље организације, већиших маневарских покрета, него је то победа народног генија, који је створио од целе земље организам за борбу и дао том организму нове појмове о рату. То је резултат концепције војне за победом. Е. М.

Потопљења два теретна брода

Берлин, 15 јуна (ДНБ)

Немачки борбени авиони напали су данас у Атланском Океану, западно од Гибралтара, један велики конвој наоружаних непријатељских трговачких бродова. Сигурно су потопљена два теретна брода.

ДОКУМЕНТИ ДАНАШЊИЦЕ

ГЕНЕРАЛ КУЧЕБА ПРЕДАЈЕ ВАРШАВУ

Немачки „Војни годишник“ доноси драматичан приказ једног очевида последњих часова Варшаве.

Преко целе ноћи трештали су топови, јаче него иједну ноћ раније, кретале се мундијске колоне све гушће напред. Нисмо могли ни помислити на мир када смо ујутру највики шлемове да бисмо кренули на фронт. А онда, изненада, на вој-

КОМАНДАНТ ПОЉСКЕ ПОЗНАЊСКЕ АРМИЈЕ ГЕНЕРАЛ КУЧЕБА СТИЖЕ НА ПРЕГОВОРЕ О ПРЕДАЈИ ВАРШАВЕ (Фотографија „О. Н.“).

ни аеродром стиже вест: „Варшава је понудила безусловну предају. Пољски преговорачи ће одмах стићи да би са немачким опуномоћеником, генералом Бласковићем, утердили услове.“

Страшно је хладно и мокро, а с времена на време бије град. Чекамо пољске аутомобиле. Гости облаци дима пуше се на хоризонт изнад Варшаве, када стиже прво генерал Бласковић са својим штабом. Са њим путују и двоја заповедни-

чка кола. У првим, непосредно испред рушења Шкодине варшавске филијале, у истој висини са војним аеродромом Скекиц, биће утврђени услови предаје, а у другим колима ордонаси постављају писаће машине и карте ради састављања акта предаје.

Око 11 часова дођоша двоја пољска кола. Немачки официри поздравише кратко пољске преговораче, дивизиског генерала Кучебу, који је командовао познањском армијом и који се у рукавцу Висле борио од свих најбоље, и пуковника Прагловског, од стране Генералштаба. Пољаци су у смјени, дугим шињелима, са четвртастим капама, и једва видљивим ознакама чина. Кучеба, бивши аустрички официр, који перфектно говори немачки, мршава лица, с проседом косом, које јасно показује трагове прошлих дана. Када се генерал Кучеба представио као пољски преговорач, генерал Бласковић стави руку на капу и позва га у заповедничка кола.

Једна кола за снимање грамофонских плоча с емисионом радиостаницом у близини, — са циљем да се сачувају ови знаменити часови — омогућују нам да чујемо преговоре. Непосредно пре тога смо чули како ће гласити услови пријерија, за време кога ће бити утврђена предаја.

Релативно кратки преговори које са немачком стране води генерал Бласковић, утицава, или одлучно. Ти преговори доносе нам читав низ сензација.

Ми имамо времена, али тамо, преко, влада такво стање какво се не може претставити и које једноставно приморава на предају. Чујем реченице разговора, могу их записати:

„Потребан ми је слободан простор за моје трупе. Боравак у граду је најодвратније што можете себи претставити... Молим, дајте једног господина са мном који се о томе може осведочити... Већ два дана нема уопште воде, нема канализације... све је разорено... Ја не могу у року од 24 сата да концептишем дивизије у означена места за предају, јер за 24 сата морају прво бити уклоњене бетонске барикаде и очишћене закрчене улице...“

Пољацима је стало до тога да страховити ватра немачке артиљерије буде по могућству одмах обустављена. Рокови примирају са пољске мобиле продужени.

Чујем даље: „Хиљаде рањених без лекара... Нема воде за гашење пожара... Најважније је санитетско питње, господине генерале...“

А затим чујем запањујуће ствари. Генерал износи цифре трупа затворених у граду. Ни верујемо својим ушима. Чујемо најпре 38.000. То су само они у предграђу Прага: 38.000 људи и 12.000 коња... Нешто промуслим гласом пољске дивизиски генерал набраја даље: „16.000 људи посаде Варшаве, 3.000 пионира, 14.000 резервиста, остати двеју познањских дивизија и једне коњичке бригаде, 13.000 људи, делова разних разбијених трупа, 2.300 коња, 16.000 рањеника...“

Срачнавамо брзо: у Варшави је, дакле, концептирано ни више ни мање него 110.000 људи и преко 20.000 коња. Њихово стање мора да је било страховито усред ватре и бомби.

„Наши коњи стоје по кућама и вртовима... Не можемо се ни макнути... Ја не могу тако брзо успоставити ма каву везу с отсеченим и разбијеним одељењима... Што је запаљено, мора изгорети — услед оскудне воде ми не можемо да гасимо.“

Ови бројеви односе се само на војну страну капитулације Варшаве. Али, усред овог мора кућа живело је пре похода ништа мање од 1,2 милиона људи, а сматра се да се, услед нездарјивог прилива разноврсних бегунаца, овоме броју може додати још пола милиона људи, — да би све то преживело пакаје једне бесмислене војне одбране и немачког бомбардовања.

Е. С.

Последње вести Хрватска приступила Тројном пакту

Венеција, 15 јуна (ДНБ)

Свечани чин потписивања обављен је у историјској свечаној сенаторској сали, уклоњеној зидним сликама Тицијана и Тинторета.

Делегација сила Тројног пакта упутила се у поворци према Дуждевој Палати, на челу са министром иностраних послова графом Ђаном, са поглавником Хрватске на десној, а министром иностраних послова Рајха г. фон Рибентропом, на левој страни. У пратњи министра иностраних послова Рајха били су послачи фон Бисмарк и Ринтельт, затим немачки посланици у Хрватској Каще, послачи Шмит (штампа) и посланик Џонсон (из Министарства).

Поворка је пролазила кроз шпалир информација црних кошуља. Многохиљада-маса света приредила је претставничима сила Тројног пакта бурне и одушевљене овације.

У историјској сенаторској сали поставили су се затим на трибини: граф Ђано, у средини, десно поред њега поглавник Павелић, маршал Хрватске Кватерније и хрватски министар иностраних послова Лорковић, а лево од домаћина графа Ђано министар иностраних послова Рајха г. фон Рибентроп, Јапански амбасадор Хорикири, а затим Јапански амбасадор Џонсон, а затим посланик Анте Павелић, а Мађарски посланик Видањи, а Бугарски посланик Карацов, а Словачки Галанек, за Румунију посланик Григорче.

Текст протокола

Венеција, 15 јуна (ДНБ)

Протокол о приступању Хрватске Тројном пакту гласи:

„Владе Немачке, Италије и Јапана с једне и влада Хрватске с друге стране констатују преко својих потписаних опуномоћеника следеће:

Члан 1. — Хрватска приступа Тројном пакту потписаном у Берлину 27. септембра 1940. године између Немачке, Италије и Јапана.

Члан 2. — Уколико заједничке техничке комисије, предвиђене у члану 4 Тројног пакта, буду проучавале питања која се дотичу интереса Хрватске, саветовањима комисија присуствује и претставници Хрватске.

Члан 3. — Текст Тројног пакта прикључен је протоколу као прилог. Протокол је састављен на немачком, италијанском, јапанском и хрватском језику, при чему сваки текст важи као оригинал. Протокол ступа на снагу на дан потписивања.

Министар иностраних послова граф Ђано приредио је потом, у палати „Ренчић“ ручак у част претставника сила Тројног пакта.

Бивши министар финансија сенатор граф Волпи приредио је увече вечеру.

Службено саопштење

Венеција, 15 јуна (ДНБ) Службено се саопштава: Данас у 12 часова, у Венецији, у Дуждевој Палати обављено је потписивање

СЛОДОГА

WWW.UNILIB.RS

ИЗНЕНАЂЕЊА У ЗЕМУНУ И ПАНЧЕВУ

„Југославија“ и БСК једва су извојевали победе

„Југославија“ - „Витез“ 1:0 (1:0) „Јединство“ - Баск 1:1 (1:0)
БСК-ПАК 2:1 (2:0)

„ЈУГОСЛАВИЈА“ - „ВИТЕЗ“ 1:0 (1:0)
Наши предвиђања да не „првени“ у Земуну имати да надрже тешку борбу, објективна су се.

Београђани су једва извојевали ову минималну победу, а једини гол „Југославије“ као да је ишчупан „на бомбом“. Ако и иже, Земунци бар верују да јесте, па су стога огорченчи на судију г. Чолића који је овај гол досудио тек поштих протеста играча „Југославије“.

Овај једини гол игре проузроковао је и један неспортски инцидент. Након, у 25 мин. првог полуувремена, Стевков је дошао у ситуацију да са 6 метара пушта на гол. Лопта није затресла мрежу али је уздарила у потпичну греду гола. Лопта се одбила у гол - то смогли видети сви ми који смо се наставили уз гај гол, али је голман руком скрењен тајан толико да је пала испред саме линије гола.

У овој великој гужви и брзини судија г. Чолић није видео да је био гол (нама се учинило чак да га је и свирао) па је дао знак да се лопта туче с углa голманског простора.

Ова одлука разјарила је „црвени“. Они су као један скочили на судију и почели да му доказују да је био гол. Судија је био, изгледа, неки популарни човек, па је најзад наредио да се почице с центра, што значи да је признао гол!!

Сад су Земунци били огорченчи. Али, ни заглушни протест већине гледалаца, није ту више помогао. Судија по други пут није могао да мења своју одлуку. По правилима није то смее учинити на првотима, ипак није противничко нанео никакву неправду.

Тако се полувреме завршило с 1:0 за „Југославију“.

Инцидент с овим голом, учинио је да игра постане много оштрија него што је била пре тога. „Витез“ је упрво све сије да резултат изједначи. По његовој одбрани која је одлично играла, до тог изједначења би и дошло. Али... навала Земунца није била на висини осталог свог тима, па није могла да искористи многе добре шансе.

„Витез“ није успео да извојује ни изједначење али својом снажном игром у другом полуувремену оставио је врат добар утисак, свакако бољи него што га је оставила „Југославија“. То је значајни морални капитал.

„Витез“ по својој игри није заслужио ни овај минимални пораз. Нерешен резултат боље ће одговорасти игри. Не само због равнopravne игре, него због скоро подјелног броја шанса пред једним и другим голом.

Навала „Витеза“ није дала игру какву смо очекивали. Несумњиво, да је томе до привељено много и добра одбрана „Југославије“, за коју се данас може рећи да је најбоља у Београду. Малија Боровић је направио цеколико дриблерских бравура али су га Дифранко - Анђелковић стварно изоловали на крилу. Герингер на десном крилу је такође подбацио са нападним тријо је био овог пута слаб према разорном „црвеној“ централхалфу Бројићу.

У одбрани брака Величковић били су врло добри али најбољи и најзаслужнији за овако добар резултат несумњиво су голман Новаковић и бен Пешић. Голман је неколико пута спасао сигурне голове а робустни Пешић је спречио иначе опасне противничке комбинације.

Од „црвених“ се много више очекивало. У њиховом тиму једино је одбрана била на првоздареној висини, док је навала дала, без претериња, тренерској игре. У навали је сваки играч и гројао за себе и сви су се „мували“ баш тамо где нису били потребни и одакле ништа корисно нису могли да учине. Поред тога, у овом сусрету патили су и од „дриблерске бодести“. Сањић и Петровић да нису дрибловали и хтели да главом пробију зид снажне одбране „Витеза“, дали су још бар три гола.

Најбољи играчи „Југославије“ биле су Бројић, Дифранко, Анђелковић и Ловрић. Шилдерт и Јирић такође иду уз ову групу.

Најважнију улогу одиграо је одбрана „црвених“ последњих четврт часа игре, када су Земунци опасно притисали „црвени“. „Витез“ је онда имао две сјајне шансе чије је реализација спречио огромној покртвавању играча „црвени“ одбране.

„Црвени“ су играли у овом сastавu: Ловрић, Анђелковић, Шилдерт, Дифранко, Бројић, Јирић, Сањић, Атанасковић, Петровић, Дреновић, Стевков. „Витез“: Новаковић, Пешић, Локенбauer, Димитриjević, Величковић I и II, Герингер, Хедрих, Језеркић, Летић, Боровић.

Судио је г. Чолић слабо.

„ЈЕДИНСТВО“-БАСК 1:1 (1:0)

Утакмица на Топчидерском брду замало што се није завршила сензијом: побе-

да је 2:1 (2:0).

дом младих и неискусних играча Баска над стариим, опробаним и снажнијим - грчима „Динамиса“.

Требало је да Баск у овој утакмици изводије победу бар са два гола разлике. Међутим Баск је „непрено“ изгубио један бод јер се игра завршила нере-шено.

Баск је јуће дао првогразедну игру, та-ко да је за њега називала целокупна публика, заједно и са немачким војницима који су игри присуствовали.

Млади Басковић, физички слаби, овај пут недостатак надокнадио је са бољом техником и тактичком игром. Они су предлазни „зелени“ играче једноставним или брзим и смишљеним потезима и ком-бинацијама. Било је сасвим природно да су због тога и све симпатије гледалаца биле на страни Баска.

Тимови су били следећи:

Баск: Марковић, Поповић, Лишанчић, Дулетић, Лучић, Рафајловић, Давидовић, Луковић, Р. Димитријевић, Богдановић, Зафировић.

Јединство: Кнежевић, Вујовић, Кукић, Јовановић, Мајлевић, Стојковић, Мастела, Живковић, Симић, Аранђеловић, Бабић.

Мали голман Марковић потпуно је за-менио Бјелса, Басков бек Поповић био је скоро непрелазан. Поред ове двојице, истакли су се још и десни хаф Вујетић и лева полутика Богдановић. Лучић, је-дини стари играч у овом тиму, допринео је много срећеној игри одбране.

Код Јединства истакао се Јовановић на десном хафу, Мастела на крилу, и Живковић на центру. Остали играчи биле су осредњи.

Голове су дали: за „Јединство“, Жив-ковић, а за Баск, Зафировић.

Судија Антончић судио је с неколико мањих грешака.

БСК-ПАК 2:1 (2:0)

Панчево, 15. јуна.

Ни „плавима“ у Панчеву нису за време игре цветале руже. Муку су мучили Београђани који су успели да постигну два гола и одржате до краја минималну победу од 2:1.

У оштрој борби играчи БСК-а успе-ли су да постигну свега један гол који је постигао Митић. Други гол за БСК дао је Печић, играч Панчевачког Пака (дугот-гол).

ЗА ПАК гол је дао Живић.

Утакмица је судио врло добро и скоро без погрешака, Петар Мркобрад.

Саопштење БЛГ-а

Упозоравају се сви они клубови, како дигапи тако и нелигапи, да територије БЛГ-који се нису писмено пријави-ли да су утешни дат (уторак, 17. јуна) последњи дан за подношење писмених пријава Потсавезу.

Клуб који не буде поднео писмену пријаву о томе да ли је способан да оди-грава утакмице, колико има већ верифи-цираних играча и колико за верификацију, данац и сутра од 18 до 19 часова, сматраће се да не постоји.

Накнадно поднете пријаве БЛГ-у неће бити узете у обзир. Потсавез ће у овој години радити само с оним клубовима који су буђи пријавили до уторника, 17. јуна, увече.

Претседник др. Јов. Спасојевић

Власницима апотека

По одобрењу Фелдкомандантуре 599 Београд уступиће се грађанским апотекама у Београду по 10 килограма чистог алкохола 95% по ценама од 73,80 динара један килограм. Овај алкохол се има употребити само за спровођање лекова и за издавање по рецептима.

У ту сврху свака апотека треба да достави Апотекарском отсеку Дирекције за социјално и здравствено стање, Кнегиње Перешиће бр. 57, писмену пријаву. До-носиоци пријаве добије бон са којим ће извршити уплату на благајну ове Ди-рекције и потом одмах примити алкохол у санитетском слагалишту (све у истој згради). Пријем пријаве, уплате и издавање алкохола вршиће се 13, 14 и 16. ом. од 8-12 и од 15-18 часова.

(сника (администратора или комесара) и Пријаве морају бити с потписом власника (администратора или комесара) и печатом (апотекарске или комесарске) и тима апотеке а таксираше се са 5 динара по општинске таксе. После описаног процеса пријаве се неће примати.

(Из Апотекарског отсека Дирекције за социјално и здравствено стање Градског поглаварства Београда).

Прилог за београдску сиротину

Г. Рибар Јајош, фабрикант обуће из села Дебељача, приложио је II кварту Управе града Београда суму од 5.000 динара за искрсну београдску сиротину.

Г. Јајош је то учинио у знак захвалности што му је II кварт у Београду про-нашао изгубљених 500.000 динара.

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ТЕЛЕФОНИ: АДМИНИСТРАЦИЈА 23.300

РЕДАКЦИЈА 26.516

ПРИМАЈУ ОГЛАСЕ

ПРЕКО ЦЕЛОГ ДАНА У СВОЈОЈ

АДМИНИСТРАЦИЈИ:

КНЕГИЊЕ ОЛГЕ 21

(штампарија ГРЕГОРИЈЕ)

Мали саси

РАЗНО

Молебе, претставке, преводе и кореспон-

денцију на немачком, мађарском и ита-

лијанском језику — Поењкаре 24.

(2460) 2—2

ЧУВАРА КУЋЕ - ЗАПЧАЛЈИЈУ

ТРЕБА ОДМАХ

Штампарија „ГРЕГОРИЈЕ“

Београд.

Кнегиње Олге бр. 21.

(2525) 1—1

Извештавам поштоване клиенте да наше предузеће не узима никакве послове

изван граница чисто грађевинских радова.

Трампе, купо-продаже и слично не вр-

шимо.

„Енка“ Милоша Великог 52 III.

(2525) 1—1

Ако сте решили оправити или озидати

зграду, добијете стручни савет код на-

швршија, прераде, пројектовање

и др.

„Енка“ Милоша Великог 52 III.

Од 14 до 19 часова.

(2524) 1—1

Зборови акционарских друштава

А. д. за експлоатацију угљених

мојдана (Руде и копови д. д.)

из БЕОГРАДА, ВУКА КАРАЋИЋА УЛ. 5/III

На основу одобрења Министарства пропсвете и индустрије В.Б. 11102 од 6. јуна 1941. године, одржане се редовни годишњи азбог акционара за послову 1940. годину на дан 30. јуна 1941. године у 10 часова пре подне-и, у друштвеним просторијама, са следећим дневним редом: 1) избор деловне и 3 бројача гласова односно оверача записника; 2) извештава о извештјима, примање за-вршних рачуна и давања разрешнице за рад и рачуне у 1940. године Управном и надзорном одбору; 3) избор чланова управног и надзорног одбора; и 4) евентуалне — Акционари треба да депонују своје акције за-кључу до 24. јуна 1941. године на друштвеној благајни.

Управа.

(2493) 1—1

Позив адвокатским

приправницима

Позивају се адвокатски приправници у-

писанци код адвоката који се сада не на-

лазе у седиштима својих канцеларија да

се пријаве Комори да 16. јуна закључно

ради извесни спаоште. Скреће се па-

жија адвокатима и адвокатским приправ-ницима да је Одбор Адвокатске коморе на седници од 30. маја 1941. године решено да се ослободе плавању уписнице из § 49 Пословника Коморе они адвокатски приправници који предлазе из канцеларије адвоката који се сада не налази у своме седишту у канцеларији његовог заменика.

Школа за лечење говорних

мана

Обавештава се грађанство да је Школа

за лечење говорних мана, која је пре

рата радила у Школској поликлиници

Централног хигијенског завода, у улици

Милоша Великог (на Губервцу), наста-

вала до ради у истим просторијама. Пози-

јављају се ученици ове школе да се при-

јаве и продуže похађање наставе. При-

мају се нови ученици. Напомиње се да

је ово државна установа и да је у њој

настава потпуно бесплатна, а тако исто

бесплатни су и стручни прегледи. Рад у

школи почине сваког дана у 16. часова.

(сника (администратора или комесара)

и Пријаве морају бити с потписом власника (администратора или комесара) и

печатом (апотекарске или комесарске) и

тима апотеке а таксираше се са 5 динара

по општинске таксе. После описаног процеса пријаве се неће примати.

(Из Апотекарског отсека Дирекције за

социјално и здравствено стање Градског

поглаварства Београда).

Данас у 2, 4 и 6 час.

Велика музичка сензија сезоне! Поп-

лаварни комичари Ханс Мозер, Лео

Слазек и Рихард Романовски у бриљант-

ној комедији

КОНФЕТИ

Шлагер неодузивог хумора изванредног

темпа и необузданог смеха.

Новаковић

ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИК ТРГ 25

ПРВА САЛА

Данас у 2, 4 и 6.15 час.

Изваредан поморски филм романтичног

садржаја

Ф